

Jeg kommer nu til det store Spørgsmaal: Hvorfra kommer Midlerne? thi der kræves Midler til denne Lønningslovs Gennemførelse ligesom til alle andre Lønningsloves. En Del Midler haves der jo. Lovforslaget udtrykker sig saaledes, at Udgifterne tilvejebringes dels gennem de fra gammel Tid til Folkekirken henlagte Midler, herunder Præstegaardene, eller de Midler, der maatte indkomme ved Bortsalg af disse, dels gennem Ligning paa Folkekirkens Medlemmer, altsaa de Midler, der hidtil er indkommet gennem Offer og Accidenser. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Lovforslaget altsaa bruger det rigtige Udtryk: de fra gammel Tid til Folkekirken henlagte Midler. Jeg lagde nemlig Mærke til, at den højttærede Minister i sin Forelæggelsestale med Forkærlighed brugte Udtrykket „Statsmidler til kirkelig Brug“. Dette Udtryk blev brugt gentagne Gange, men det er ikke helt rigtigt, naar det siges med saa stor Bestemthed, at det er Statsmidler. Det er Midler, som Staten og altsaa ogsaa Lovgivningsmagten til en vis Grad kan bestemme over, men det er alligevel Midler, der, som Lovforslaget rigtigt udtrykker det, fra gammel Tid er henlagte til kirkelig Brug, og Lovgivningsmagten har ikke Rettighed over dem uden til denne Brug. Jeg tror, det er af Betydning, at det fremhæves, at disse Midler virkelig er bestemte til kirkelig Brug, og at det ikke er rene Statsmidler. Derimod er det rigtigt, som det er fremhævet i Lovforslaget, at der paa anden Maade ydes af de rene Statsmidler ikke saa smaa Bidrag til denne Lønningslovs Gennemførelse, og deriblandt da ogsaa Midler til Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, som beløber sig til 1,7 Mill. Kr. i indeværende Aar. Der er udbetalt Tillæg til Lønningerne i Aar, og der vil ogsaa af Staten blive udbetalt Midler til Lønningerne, hvis Lovforslaget bliver til Lov. Det er selvfølgelig rene Statsmidler, som derigennem bliver ydet til kirkelig Brug. Ligeledes er der af Staten ydet en Del af Pensionsafgifterne, nogle helt og andre indtil Halvdelen, og til Efterindtægten, og endvidere er der Statskassens Tilskud i Henhold til Tiendelovens § 24. De Midler, som jeg her har nævnt — og der er nævnt flere i Forslaget — er rene Statsmidler, det er der ingen Tvivl om. Derimod vil jeg protestere imod, at man kan bruge Udtrykket „rene Statsmidler“ om Midler, der fra gammel Tid er henlagte til Folkekirken, altsaa den Del af Tiendemidlerne, som kommer ind i Stifts-

midlernes Kasse, og som ydes som Afløsning af Tiende af de paagældende Tiendeydere, og ligeledes de Midler, der kommer ved Afløsning af Højtidsoffer og Accidenser; det er selvfølgelig Midler til kirkelig Brug. Men selv om vi tager baade de Midler, som Statskassen yder, og disse Midler, som er til Raadighed gennem Kirkefonden, slaar det alligevel ikke til, der mangler et Beløb paa 2 Mill. Kr., og det er det, der skal skaffes gennem en Kirkeskat. Denne Kirkeskat skal være ens over hele Landet, og jeg billiger — og jeg tror ogsaa, at jeg tør sige, at mit Parti gør det —, at det i Øjeblikket ordnes saadan, at det bliver Kommunalbestyrelsen, som skal foretage denne Ligning, efter at der er givet Indberetning fra de enkelte Sogne til Stiftsovrigheden og derfra er givet Indberetning videre til Kirkeministeren, som saa gennem en Udregning fastslaar, hvor stor Kirkeskatten skal være i Forhold til Skatteindtægten. Jeg tror, det er det mest praktiske, at det bliver Kommunalbestyrelsen, som kommer til at foretage denne Ligning, da Menighedsraadene mange Steder i Øjeblikket vanskeligt vilde kunne paatage sig det. Men selv om vi tager disse ca. 2 Mill. Kr. gennem denne Kirkeskat, som vil blive ens over hele Landet, vil Statskassen endvidere komme til at staa inde for et midlertidigt Beløb — og det bliver vist endda slet ikke saa lille et Beløb —, for at Præsterne kan faa deres Lønninger udbetalt maanedsvist forud af Stiftsmidlerne. Der er vi igen inde paa den almindelige Tendens. Præsterne bliver paa alle Punkter saa vidt muligt ligestillede med Statseembedsmænd og snart den ene lille Ting og snart den anden lille Ting bidrager til, at deres Stilling i Forhold til Sognemenighederne bliver ligesom løst lidet, medens deres Statstjenestestilling derigennem bliver fæstnet.

Jeg skal nu fremsætte et Par Bemærkninger om Spørgsmaalet: Gaver. De bliver fastslaet i § 36, at „Gaver, der maatte blive ydet i Anledning af kirkelige Handlingers Udførelse eller som Godtgørelse for kirkelig Virksomhed, tilfalder fremtidig ikke Tjenestemanden personlig men skal af ham anvendes til Fremme af kirkelige eller humane Formaal efter Giverens eller Modtagerens nærmere Bestemmelse“. Man har altsaa ikke helt turdet slaa Haanden af Gaverne og sige at Præsterne i den Henseende er stilledes ganske som andre Embedsmænd. Jeg tror, at dette i Praksis vil virke saadan, at